

Flerतालets Forslag komme ind med den samme Lønning, som de hidtil have haft; det er altsaa kun af rent formel Betjning. Det er altsaa mit Haab, at det høie Thing ikke vil være i stand til at billige, at det ærede Fleral i Lønningsudvalget har stillet sig faaledes, at man for disse Embedsmænds Vedkommende ubetinget skal blive staaende paa Standpunktet fra 1875, og i ethvert Fald ser jeg ikke, at der er Grund til at give nogen ny Lov, naar man vil blive staaende paa det gamle Standpunkt. Jeg kan ikke se den fjærneste Grund dertil, og jeg vilde stemme mod Lovforslagets videre Fremme, naar det var det sidste Stadium, vi nu stode paa, men da det kan gaa videre, skal jeg ikke modsætte mig det. Med Hensyn til de Embeds- og Bestillingsmænd, der for Dieblisset ere ansatte, bliver man staaende ved det Tidligere; det er betegnet i Endringsforslaget af Flerतालet til en ny § 4, idet man har fundet det betænkeligt at skære ind i de Lønninger, der nu gjælde for de vedkommende Embedsmænd. Man bliver altsaa, som sagt, staaende derved. Det er den ene Side af Sagen; jeg tager det nu i Almindelighed. Den anden Side af Sagen er det Standpunkt, man har troet at burde indtage med Hensyn til dem, der fremtidig ansættes under Fyrvæsenet. For dem har man gjort Stillingen en Del ringere end for de nu ansatte. Man har altsaa ment, at disse Retretæpøster vare alfor gunstige for ældre, veltjente Sømand at gaa tilbage til; de maa lønnes noget ringere for Fremtiden, og man har derved undkjendt Standpunktet fra 1875. Jeg haaber, at det høie Thing ialtsald vil staa paa Standpunktet fra 1875. Vil det erkjende, at det dengang har givet en Lønningslov, som var nogenlunde billig mod de Vedkommende, ikke med opskruede Lønninger, maa det nødvendig stemme mod de Endringer, Flerतालet har stillet, thi ellers indtager man et nyt Standpunkt og erkjender, at man dengang vedtog for høie Lønninger. Hvad Lønningerne angaar, da er der kun en eneste Lønning i denne Lov, som kan antages at henregnes til de høiere, skjøndt den er beskedet nok; det er Fyringenieurs, der begynder med 3,600 Kr. Forøvrigt ere Lønningerne for Bestillingsmændene under Fyrvæsenet — det er jo ikke nogen talrig Stat, men dog heller ikke ganske lille — 2,000 Kr., 1,400 Kr., 1,200 Kr. og 900 Kr. Det er altsaa ikke forstrækkelig store Lønninger, der her er Tale om, men desuagtet vil man for Fremtiden skære ind i dem. Jeg skal nu tillade mig at anføre, paa hvilken Maade man skærer ind i disse Lønninger. Man gjør det paa den Maade, at man siger, at Lønningerne skulle blive staaende usforandrede for Fremtiden, men de 5 pCt., som ere satte ind i Loven, og som afdrages til Enteforsørgelse, skulle udredes af Lønningen. Jeg antager, at naar Regjeringen har foreslaaet at afskorte disse 5 pCt., da var det jo i den Tanke, at man vilde give Embedsmændenes

Lønning et Tillæg. Dette vil Flerतालet ikke, men desuagtet skulle ogsaa efter Flerतालets Forslag, de Embedsmænd, der fremtidig ansættes under Fyrvæsenet, selv udrede disse 5 pCt. Det er Noget, der eventuelt kommer dem eller deres Familie til gode, naar de engang dø; men temmelig tydeligt er det, at de tarvelig lønne Embedsmænd ville være mindre vel stemte for dette Tillæg til Pensioneringen, naar det skal udskæres af deres tarvelig ansatte Lønninger. Den anden Maade, hvorpaa man gjør Stillingen ringere, er den, at man vil stryge den i den nugjældende Lov staaende Bestemmelse om, at Boligen skal vedligeholdes af Staten. Den ærede Odsfører har fuldstændig Ret, naar han siger, at den almindelige Hovedregel efter Lønningsloven er, at naar en Embedsmand har erholdt tilbørligt Tjenestebolig, vedligeholder han selv Boligen indvendig. Det er en almindelig Regel, og det er logisk, og kan formelt være meget net og korrekt at sige: Hvorfor ikke gjøre den Regel anvendelig ogsaa paa denne Lov? Man anvender jo i Almindelighed denne Regel, og det er kun i ganske faa Tilfælde, f. Ex. hvor en Embedsmand har en lille Bolig i et større Bygningskomplex, at man fraviger den. Her har man imidlertid i 1875 fraveget denne Regel, det vil sige, man har sat en Undtagelsesbestemmelse ind som Regel i denne Lov, og det er et Spørgsmaal, om det ikke er ret vel begrundet, hvad Folkethinget gjorde i 1875, og om Folkethinget ikke bør blive staaende paa det Standpunkt, som det stod paa i 1875. Det haaber jeg, at det vil vedblive at gjøre; thi der kan virkelig gives gode Grunde for, at man stiller sig anderledes ved denne Lov end ved andre Love, og disse Grunde ligge ligesom Dinene. Grede Medlemmer ville vide, at der ved Fyr og deslige ofte er Tale om en isoleret Belliggenhed, saa at Transporten derhen af de Sager, der skulle bruges til Vedligeholdelse, er vanskelig, og det ikke er saa let at faae Afgang til Haandværkere der, Haandværkere, som skulle reise derhen expres i det Diemed. Nu er Forholdet det, at Hovedsagen der er Fyret og ikke Fyrmesterens Bolig, og naar der paa Fyringenieurs Foranstaltning kommer Arbeidere derhen for at vedligeholde Fyret og Boligen udvendig, er det for Staten kun et faare ringe Offer at bringe at lade ved samme Leilighed Bestillingsmændenes Boliger estese indvendig. I 1875 fandt Folkethinget, at det var i sin Orden, at man bragte dette Offer, netop fordi Boligerne ere isoleret belliggende og Forholdene ere, som de ere. Men det nuværende Fleral i Lønningsudvalget stiller sig noget haardere, det stiller sig paa Principet fra de almindelige Lønningslove og siger, at Principet skal gjenneføres, enten det passer eller ikke. Ved denne Leilighed passer det nu aldeles ikke, og jeg anser det for en stor Ubillighed imod de Vedkommende at sætte denne Bestemmelse ind. Det vil ikke være saa stort et Offer for Staten,